

Vigsling til diakonteneste

1. Vigslingsgudstenesta følgjer ordninga Høgmesse til og med ledd 13 **Kunnngjeringar**, og vigslingshandlinga kjem i staden for ledd 14 **Forbøn.**
2. Når det er ringt saman, går prosesjonen inn i kyrkja under preludiet. Til prosesjonen kan det ringjast med alle klokkene eller det kan kimast.
3. Til inngang i gudstenesta nyttar ein åpningsorda «I namnet åt Faderen og Sonen og Den Heilage Ande».
4. I staden for kollektbøna for dagen kan ein nytta kollektbøna for 1. sundag etter påske eller alternativ B i ledd 16 **Takkekollekt** i ordninga Preikegudsteneste.
5. I staden for tekstane for sundagen kan ein nytta Jes 6,1-8; Ef 4,11-16 eller Rom 12,4-11; Matt 9,35-38.
6. Om ein ynskjer det, kan ei av skriftlesingane i høgmessa og salmen mellom skriftlesingane falla bort.

Denne liturgien er trykt i «Gudstjenestebok for Den norske kyrkje, del II Kyrkjelege handlingar», utgjeve i 1992. Bibeltekstane er henta frå Den norske bibelselskapets oversettelse 2024. Fadervår er frå 2011, men har link til oversettingane frå 1985 oog 1938.

Etter trudvedkjenninga går biskopen til altaret. Deretter følger

1 | Framstilling

Ein av prestane i kyrkja eller prosten på staden, eventuelt leiaren i soknerådet, ved lesepulten

Kjære kyrkjelyd.

Nåde vere med dykk og fred frå Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

En ny arbeiddar i vår kyrkje vert framstilt for oss i dag. (tittel etter utdanning og namn) er kalla til teneste som *diakon* i/ved (namnet vert nemnt).

Den som skal vigslast reiser seg når namnet vert nemnt.

I dåpen vart vi innlema i Guds folk, og vi vart alle vigsla til å vera tenarar for Gud. For Skrifta vitnar om at heile Guds folk er eit kongeleg presteskap, eit heilagt folk, eit folk som høyrer Gud til, så vi skal forkynna hans storverk, han som kalla oss ut or mørker til sitt underfulle ljøs.

Til kallet og nådegåvene som Gud har gjeve til kyrkje- lyden, høyrer og omsorgstenesta, så Kristi kjærleik kan ver- ta synleg mellom oss.

I dag skal *denne medarbeidaren* på apostolisk vis med handspålegging og bøn verta vigsla til *diakon* og få ansvar for å leggja til rette den omsut som kyrkjelyden har for menneske i naud.

2 | Bøn til innleiing

B vend mot kyrkjelyden | Lat oss be.

B vend mot altaret | Herre Jesus Kristus, du har gjeve kyrkja nådegåver til å lækja og kalla oss alle til å ha omsut for kvarandre, vi som er dine lemer, og som ved Anden høyrer saman i ein lekam. Vi takkar deg for di store miskunn og prisar ditt heilage namn, fordi du ikkje har sett på vår synd og utruskap, men nådig har late oss få ha ditt ord og dine sakrament hjå oss heilt til denne dag.

K syng | Herre, høyr vår bøn.

Vi bed deg om at du ved din Heilage Ande vil opplysa og rettleia, trøysta og styrkja *denne tenaren din*, som i dag vert vigsla til diakonteneste i kyrkja. Gjer *han* og alle tenarar i kyrkja til tru hushaldarar over Guds løyndomar.

K syng | Herre, høyr vår bøn.

Lat denne heilage handlinga verta til ære for ditt namn, til framhjelp for Guds rike og til velsigning for *denne tenaren din*, så kyrkjelyden kan byggjast opp på deg, den einaste sanne grunnvollen.

K syng | Herre, høyr vår bøn. Amen.

3 | Påkalling av Den Heilage Ande

Anten **A**

B vend mot altaret, messar eller seier | Send ut din Ande, o Herre, så du skaper deg tenarar.

Alle syng dei to fyrste versa av «Kom, Ande med di skaparmakt»
(NoS 512,1-2).

K | Kom, Ande med di skaparmakt, og reis det synd har øydelagt, og fred og fryd i nåde giv kvart hjarta du har vakt til liv.

Kom du, den sanne trøystermann, du gåve frå Guds eiga hand, du livsens brunn og jkærleiks vell, du salve mild og himmeleid! NoS 512,1-2

Eller **B**

B vend mot altaret, syng | Kom, Heilage Ande, Kristi tolk,

K | fyll hjarta hjå ditt kristenfolk! Lat oss din eld i hugen få, så vi av kjærleik brenne må! Dei skilde tunger einar du, og samlar i den same tru all verdens mange folkeslag. Deu syng di ære natt og dag. Halleluja, Halleluja!

4 | Skriftlesing

Mellom lesingane kan ein syngja NoS 512,3-7 eller ein annan salme av epikletisk karakter.

B vend mot kyrkjelyden | Lat oss høyra kva Guds ord vitnar om den tenesta som Gud kallar til i si kyrkje.

Tekstane nedanfor vert lesne frå lesepulten av dei som hjelper til.
Kyrkjelyden sit medan det vert lese.

Fyrste lesinga

Det står skrive hjå evangelisten Matteus i det 28. kapitlet:

Jesus steig fram og tala til dei: «Eg har fått all makt i himmelen og på jorda. Gå difor og gjer alle folkeslag til læresveinar: Døyp dei til namnet åt Faderen og Sonen og Den heilage ande og lær dei å halda alt det som eg har bode dykk. Og sjå, eg er med dykk alle dagar så lenge verda står.» MATT 28,18-20

Salme, t.d. NoS 512,3-4

Andre lesinga

Det står skrive hjå evangelisten Matteus i det 25. kapitlet:

Så skal kongen seia til dei på høgre sida: 'Kom hit, de som er velsigna av Far min, og ta i arv det riket som er gjort i stand til dykk frå verda vart grunnlagd. For eg var svolten, og de gav meg mat; eg var tørst, og de gav meg drikke; eg var framand, og de tok imot meg; eg var naken, og de kledde meg; eg var sjuk, og de såg til meg; eg var i fengsel, og de vitja meg.' Då skal dei rettferdige svara: 'Herre, når såg vi deg svolten og gav deg

mat, eller tørst og gav deg drikke? Når såg vi deg framand og tok imot deg, eller naken og kledde deg? Og når såg vi deg sjuk eller i fengsel og vitja deg?’ Men kongen skal svara dei: ‘Sanneleg, eg seier dykk: Alt de gjorde mot eit av desse minste syskena mine, det gjorde de mot meg.’ **MATT 25,34-40**

Salme, t.d. NoS 512,5-6

Tredje lesinga

Det står skrive i Paulus' andre brev til kyrkjelyden i Korint i det 5. kapitlet:

Om nokon er i Kristus, er han ein ny skapning. Det gamle er borte, sjå, noko nytt har vorte til! Men alt dette er av Gud, han som ved Kristus forsona oss med seg og gav oss forsoningstenesta. Det var Gud som i Kristus forsona verda med seg, så han ikkje tilreknar dei misgjerningane deira, og han tiltrudde oss ordet om forsoninga. Så er vi no sendebod for Kristus, og det er Gud sjølv som formanar gjennom oss: Vi bed på Kristi vegner, lat dykk forsona med Gud! **2 KOR 5,17-20**

Salme, t.d. Nos 512,7

5 | Vigslingstale

Biskopen held ein kort tale over ein høveleg tekst.

Etter talen går den som skal vigslast fram og stiller seg framfor altarringen.

Dei som hjelper til, reiser seg.

6 | Formaning og lovnad

B | Når Herren no tiltrur *deg* tenesta som diakon, pålegg og formanar eg *deg*

- at *du* i vitnemål og sjelesorg legg fram Guds ord klårt og reint, som det er oss gjeve i Den heilage skrifta, og som vår kyrkje vitnar om det i si vedkjenning,
- at *du* viser omsut for liv og velferd hjå nesten, arbeider for å betra kåra til dei veike, og ber dei fram for Gud i bøn og påkalling med takk,
- at *du* sjølv og av hjarta legg vinn på å leva etter Guds ord, og i studium og bøn trengjer djupare inn i dei heilage skrif- tene og sanningane i den kristne trudomen.

B spør kvar einskild som skal vigslast | (Namnet vert nemnt), lovar du for Guds åsyn og andsynes denne kyrkjelyden at du vil gjera dette med truskap, ved den nåde Gud sjølv vil gje deg?

Den som skal vigslast | Ja.

B | Så gjev meg handa på det.

Den som skal vigslast, stadfester lovnaden med handslag til biskopen.

7 | Håndspålegging og bøn

B | Når vi no legg hendene på *deg* og bed, vil vi overgje *deg* til Gud, og be om at han ved sin Ande må helga og utrusta *deg* til tenesta.

Den som skal vigslast, kneler.

Biskopen og dei som hjelper til, legg handa på hovudet til den som vert vigsla. Er det fleire som vert vigsla, flytter biskopen handa frå den eine til den andre under dei to bønene som følgjer.

B | Miskunnsame Gud, Far i himmelen, du har ved Son din Jesus Kristus sagt at hausten er stor, men onnefolka få, og at vi skal be deg som eig grøda, at du må senda ut arbeidsfolk til å hausta inn grøda di.

Høyr då bøna vår for *han* som i dag vert vigsla til diakontenesta. Styrk *han* i trua, og gjer *han* dugande til den gjerning som vert tiltrudd *han*. Send *han* din Ande med gaver til tenesta, så *han* kan verta *ein rett arbeidar* i di haustvinne.

Gjev *han* å utføra tenesta med frimod og truskap, og i alle ting syna seg som *ein god hushalder* over din mangfaldige nåde.

Ver med *han* i motgang og prøvingar, og gjer *han* tolmodig og audmjuk i hjarta, så di kraft må kjennast i *hans* vanmakt. Gjev at gjerninga *hans* må bera frukt etter din vilje. Og når arbeidsdagen er til ende, lat *han* koma inn til gleda hjå deg og få del i arven med alle dei heilage.

Biskopen, dei som hjelper til, og kyrkjelyden

Vår Far i himmelen!

Lat namnet ditt helgast.

Lat riket ditt koma.

Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.

Gjev oss i dag vårt daglege brød,

og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.

Og lat oss ikkje koma i freisting,

men frels oss frå det vonde.

For riket er ditt og makta og æra i all æve.

Amen.

Ein kan og nytta Fadervår frå 1985 eller Fadervår frå 1938

Biskopen og dei som hjelper til, kneler, og bøna sluttar med at kyrkjelyden syng fyrste verset av «No bed vi Heilag Anden god (NoS 511)

M | Nå bed vi Heilag Anden god om den rette tru og heilagt mod, at han vil oss vare til vårt liv skal ende, alt til vi skal fare heim frå vårt elende. Herre, høyr vår bøn!

Deretter reiser biskopen seg, like eins den nye diakonen og dei som hjelper til.

B vend mot den nye diakonen | Så gjer eg kunnig at *du* er rett kalla *diakon* i vår kyrkje, med det mynde og ansvar som høyrer *ditt* heilage kall til, etter Guds ord og dei ordningane vår kyrkje har.

Diakonen og dei som hjelper til, går til plassane sine.

8 | Påminning om ansvaret kyrkjelyden har

B vend mot kyrkjelyden | Kjære kyrkjelyd. Saman har vi overgjeve *denne vår* medkristne til Gud og bedde om velsigning over gjerninga *han* går til. Lat oss ta imot *han* i kjærleik, framleis bera *han* fram for Gud i bønene våre og stå saman med *han* i forsoningstenesta.

Deretter held gudstenesta fram etter ordninga Høgmesse frå og med ledd 15 **Takkoffer**.

Ledda 21 **Velsigning og sending** og 22 **Postludium** får denne forma:

Velsigning og sending

B ved alteret, vend mot kyrkjelyden | Lat oss prisa Herren.

Kyrkjelyden reiser seg og vert ståande til postludiet tek til.

M | Gud vere lova. Halleluja. Halleluja. Halleluja.

B | Herren velsigne deg og vare deg. Herren late sitt andlet lysa over deg og vere deg nådig. Herren lyfte sitt åsyn på deg og gjeve deg fred. +

M | Amen. Amen. Amen.

Under den stille bønå som følgjer, slår ein tre gonger tre slag med ei av kyrjeklokkene.

B vend mot kyrkjelyden | Kristus seier: De har ikkje valt ut meg, men eg har valt ut dykk og sett dykk til å gå ut og bera frukt, frukt som varer. **JOH 15,16**

Gå i fred. Ten Herren med glede.

Postludium

Under postludiet går prosesjonen ut av kyrkja.